

Udflydelse af eet eller to Aar, saa har jeg ikke Stort at indvende mod, at en Fjerdedeel sættes som Maximum, naar det blot bliver fakultativt, det vil sige saaledes, at Kommunen derom kan tage Beslutning. Det vilde vistnok være lidet ønskeligt, om denne Bestemmelse kom til Anvendelse, men jeg troer, at man ved at gjen- nemgaae forskellige Tabeller vil see, at det meget sjelden vil være Tilfældet, og jeg skal derfor ikke bestemt modsætte mig dette Forslag. Endringsforslagene under Nr. 4 og 5 maa jeg derimod bestemt fraraade, da deres Vedtagelse efter min Mening vilde være en fuldstændig Kuldstælse af Lovens Grundtanke. — Hvad angaaer det under Nr. 6 stillede Forslag, da vil man see, at det gaaer ud paa at give en ny Definition af Kjøbstaden. Der er ganske vist mange Byer, som have udvidet sig over den gamle grundtærtpligtige Grund, og paa mange Steder er det i den Grad steet i umid- delbar Fortættelse af den tidligere By, at det egentlig kun er af Matrikullen, man kan see, hvad der er den gamle Byes Kjerne, og hvad der er de nye Forstæder, som ere blevne en sammenhængende Deel deraf; jeg kan altsaa finde det ganske naturligt, at man nu vedtager en Regel i saa Henseende. Det er vel en lille Afvigelse fra det fuldkommen Korrekte Princip, som forøvrigt følges, nemlig at holde sig til det Bestaaende, men da dette i denne som i mange andre Henseender kun lidet svarer til Virkeligheden, saa kan jeg ikke gjøre nogen Modstand imod, at der ogsaa her indtræder Korrekthed. Kjøbstaden bliver altsaa derved, med Udelukkelse af, hvad man vilde kalde For- stæder, Landssteder eller Slegt, det, der frem- træder for Diet som en sammenhængende og sammenbygget By, uanset, om der derved stæer en Overskridelse af Gr. af den gamle Konsum- tionslinie eller af den gamle grundtærtpligtige Deel af Byen, og det er jo forsaavidt beret- tiget, som ethvert særligt Fortrin i denne Hen- seende er bortfaldet ved Næringsloven. — En- dringsforslagene under Nr. 12 og 13 kan jeg naturligviis ikke have Noget imod; jeg forud- sætter imidlertid, at de Kort, der skulde gjøre Affattelsen af nye Kort overflødig, maae være indrettede efter samme Maalestok som de, der paa tænkes optagne, nemlig $\frac{1}{500}$, men det vil

rimeligviis ogsaa være Tilfældet, da det er den Maalestok, som Landmaalerne ere vant til at benytte, naar man skal have nøjagtige Kort; Kortene for den egentlige Jordmatrikul ere, som bekendt, udarbejdede efter et meget større Brøf. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 17 til § 8, der gaaer ud paa, at Staten skal bære Halvdelen af de i Paragrafen nævnte Omkost- ninger, skal jeg afvente de Udtalelser, der i saa Henseende maatte fremkomme. Ved Matrikullen for Landet har Staten, som bekendt, saagodt- som hele Udgiften, idet Bønderne kun afgave den nødvendige Befordring, og vel sandt, at der dengang i det Væsentlige var Tale om Statskatter, men Staten er jo ganske vist og- saa interesseret i det Forhold, hvorom der her er Tale; det er derfor vistnok billigt, at den giver et Tilskud i saa Henseende. — Hvad an- gaaer § 11, da kan jeg naturligviis ikke have Noget imod, at det Decennium, hvis Gjennem- snit skal lægges til Grund for Beregningen, rykkes eet Aar frem. — Om Endringsforslaget under Nr. 24 har jeg allerede udtalt mig; det tiltaler mig ikke, men jeg skal heller ikke mod- sætte mig det, dog vel at mærke paa den Be- tingelse, at de Aar, som efter Lovforslaget kunne udflydes, bortfalde. — Jeg skjønner ikke ret- tere, end at de øvrige Endringsforslag laf Mindretallet slutte sig til Forslagene under Nr. 4 og 5, i hvilken Anledning jeg maa gjen- tage den Bemærkning, at hele Lovens Tanke, der virkelig er Frugten af en meget alvorlig Overveelse og af et nøje Kjendskab til For- holdene, vilde kuldstæses ved disse Forslags Vedtagelse. — Med Hensyn til Endringsfor- slaget under Nr. 11, skal jeg bemærke, er der jo ganske vist en overordentlig stor Trang tilstede til en Bestemmelse i den Retning, som Forslaget tilsigter. Den ærede Ordfører nævnte i saa Henseende eet Tilfælde, og jeg skal nævne et andet, som er hentet fra den By, hvori Forslagsstilleren boer, idet det jo er bekendt, at der lige midt i Horsens ligger en Eiendom, der hedder Stjernholm, som hører til Hatting Sogn, naattet den fra alle Sider er en En- klave, og af den Grund kunde Herredsfogden, der skulde boe i Hatting Sogn, dog boe i Hor- sens, idet han boede i Stjernholm. Vi have ogsaa nylig her i Thinget talt om et andet